

[Agerschou]

Jeg mener faktisk, at med hensyn til de begrænsninger, der skal sættes for dette forsøg, er det mere betryggende, at det er folketinget, der sætter dem.

Hr. Ole Vig Jensen sagde også, at det er de lokale ønsker, der skal imødekommes. Hvor ved vi det fra? Endnu er det ikke rigtig gået op for mig, hvordan forholdet er mellem de forsøgsmodeller, indenrigsministeren vil lade udarbejde, og så de ideer, der kommer fra kommunerne selv. Det er i hvert fald indtrykket i mange kommunalbestyrelser, at det, man får lejlighed til, er at vælge sig ind på nogle forsøgsmodeller, man har udarbejdet centralistisk. Det har indenrigsministeren ganske vist af og til dementeret, men det er sket på en sådan måde, at man ikke aner, om det er rigtigt eller ej.

Med andre ord: finder det radikale venstre det særlig betryggende, at det er indenrigsministeren, der får bemyndigelse til at administrere en forsøgsordning, der skal give frihed til kommunerne?

Lenger (VS):

Vi har undret os lidt over, at dette lovfor-slag kommer netop nu, og at mulighederne for bemyndigelse til at fravige styrelseslovene ikke kunne afvente, at der i øvrigt kom en pakke af lovfor-slag, som skulle tilpasses et frikommuneprojekt. Men lad det nu ligge.

Ideen om frikommuner er god, ingen tvivl om det, og VS støtter ideen helt og fuldt. Det betyder imidlertid ikke, at vi synes om alt, hvad ideen kan blive udmøntet i, og lokalt vil vi forholde os til de enkelte projekter, som vi også har gjort det lokalt indtil nu. Nogle gange vil vi lokalt gå ind for projekterne, og andre gange vil vi gå imod. Forslaget her vedrører imidlertid lovgrundlaget for forsøget, men kun en del af lovgrundlaget, nemlig den del, som vedrører forsøg med de tre vigtigste styrelseslove.

Vi er enige i, at de spørgsmål, som hr. Henning Rasmussen rejste, er yderst relevante, og vi ønsker også gerne at få svar på dem. Men vores holdning til lovfor-slaget vil afhænge af besvarelsen af ét spørgsmål, som jeg gerne vil stille til indenrigsministeren, og det vedrører for så vidt også rækkevidden af den bemyndigelse, som lovfor-slaget vil ende med at indeholde.

Ministeren har jo i skrift og tale gjort det klart, at der ikke under forsøget må ske indskrænkninger i borgernes retssikkerhed og sundhed, og det er vi helt enige om. Men det er vigtigt for os at få klarhed over, om vi tænker på det samme som indenrigsministeren og ikke mindst omvendt.

I bemærkningerne til lovfor-slaget nævner ministeren helt konkret forsøg med offentliggørelse af dagsordener for og referater af kommunalbestyrelsesmøder. Hun siger i bemærkningerne, at forsøg på dette område kun må gå i retning af bedre information til borgerne. Det er vi også enige i. Det spørgsmål, vi gerne vil have klarhed over, er: gælder dette princip i alle tilfælde? Vil ministeren garantere, at bemyndigelsen til at fravige de tre styrelseslove i alle tilfælde vil gå i retning af mere demokrati, og at der ikke gennemføres forsøg, som mindsker borgernes indflydelse, mindretallets rettigheder, borgernes ret til indsigelse og borgernes ret til indsigelse?

Hvis vi får et positivt svar på dette spørgsmål, får ministeren også vores støtte til den del af forsøget, som hun i dag beder om folketingets støtte til. Så vil vi sige ja til frikommuneforsøget for så vidt angår forsøgene med afvigelser i forhold til styrelsesloven. Dermed er ikke givet tilsagn om, at vi også vil støtte den øvrige følgelovgivning, når den kommer på bordet. Til den tid vil vi anlægge tilsvarende kriterier for vores stillingtagen. Dermed være heller ikke sagt, at vi mener, at der kun skal gennemføres forsøg, som vi selv kan lide. Det er ikke kriteriet for os. Men der findes grundlæggende rettigheder, som vi ikke vil være med til at fravige, hverken som forsøg eller som noget permanent. Det, vi forlanger af indenrigsministeren, er, at hun udviser den samme fordomsfrihed, når hun skal tage stilling til kommunalbestyrelsernes projekter, især når de kommer med forslag om at udvide demokratiet.

Under den forudsætning er vi ikke bange for at give indenrigsministeren en bemyndigelse, for så vil der være sat en stopklods i med hensyn til, hvilken vej hun kan gå. Hvis indenrigsministeren ikke har nogen bemyndigelse til at indskrænke borgernes rettigheder eller demokratiet, så er vi fuldt tilfredse. Så er det værste, der kan ske, at hun slet ikke bruger bemyndigelsen til noget, og det er også i orden.